

Dosarul nr. 3ra-257/22
2-20128672-01-3ra-04032022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V.Ciurac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Bostan, Gr. Dașchevici, V.Negru)

Î N C H E I E R E

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Agenția Servicii Publice,
în cauza de contencios administrativ, la acțiunea în contestare depusă de
Institutul Național al Justiției împotriva Agenției Servicii Publice privind anularea
actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul depus de Agenția Servicii Publice și a fost menținută hotărârea
din 18 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 15 octombrie 2020 Institutul Național al Justiției a depus cerere de
chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Agenției
Servicii Publice privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acestei acțiuni, Institutul Național al Justiției a indicat că, într-un
alt litigiu, prin hotărârea irevocabilă din 30 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul
Centru, a fost dispusă încasarea din contul SRL „Duxprim Service” în beneficiul său
a prejudiciului cauzat în sumă de 11 900 lei, a penalității în sumă de 22 200 lei și a
cheltuielilor de judecată în sumă de 1 023 lei.

În acest sens, a susținut că la data de 4 iulie 2019, Judecătoria Chișinău a
eliberat reclamantului titlul executoriu nr. 2c-579/19 privind încasarea din contul
SRL „Duxprim Service” în beneficiul creditorului Institutul Național al Justiției a
sumei de 34100 lei cu titlu de prejudiciul cauzat și penalitate, în vigoare din 18
februarie 2020, care a fost prezentat spre executare executorului judecătoresc Roman
Talmaci.

Prin încheierea din 3 iulie 2020, executorul judecătoresc Roman Talmaci a
refuzat în primirea spre executare a documentului executoriu respectiv, invocând
faptul că numărul de identificare de stat (IDNO) indicat în documentul executoriu a
fost atribuit unui alt agent economic și anume ÎCS „BM Technotrade” SRL.

Din aceste considerente, la data de 13 iulie 2020, Institutul Național al Justiției a depus cerere de corectare a erorii, iar prin încheierea din 30 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost corectată eroarea materială din conținutul hotărârii din 30 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, nr.2c-579/19 și s-a înlocuit în partea dispozitivă a hotărârii menționate nr. de identificare de stat greșit cu cel corect al SRL „Duxprim Service”.

Între timp, reclamantul a menționat că la data de 24 iulie 2020, a recepționat copia deciziei din 10 iulie 2020 a Agenției Servicii Publice privind radierea SRL „Duxprim Service” din Registrul de stat al persoanelor juridice precum și copiile actelor ce au fost prezentate spre radiere.

Conform reclamantului, actele care au stat la baza adoptării deciziei din 10 iulie 2020 a Agenției Servicii Publice privind lichidarea SRL „Duxprim Service” din Registrul de stat conțin date eronate care-i afectează temeinicia.

Astfel, atât cererea de lichidare a SRL „Duxprim Service” din 8 iulie 2020 depusă la Agenția Servicii Publice de către lichidatorul Radu Crețu, cât și decizia asociatului unic al SRL „Duxprim Service” din 8 iulie 2020, prin care s-a aprobat bilanțul de lichidare și s-a menționat despre lipsa pasivelor, au fost întocmite și semnate cu rea credință, urmărindu-se evitarea răspunderii patrimoniale a societății.

Or, în actele menționate lichidatorul și fondatorul SRL „Duxprim Service” intenționat au ascuns faptul că, societatea are o datorie față de creditorul Institutul Național al Justiției în sumă de 34 100 lei. Asta în condițiile în care la examinarea cauzei civile intentate la cererea Institutului Național al Justiției față de SRL „Duxprim Service”, ultima a participat și a cunoscut despre datoria încasată în beneficiul creditorului – Institutul Național al Justiției.

La fel, contrar art. 228 din Codul civil, lichidatorul și fondatorul SRL „Duxprim Service” nu au informat creditorul Institutul Național al Justiției despre inițierea procedurii de lichidare. Or, în acest caz, reclamantul a fost privat de posibilitatea de a se opune procedurii de lichidare benevolă și de a-și înainta creanța pentru a fi inclusă în bilanțul de lichidare.

În astfel de circumstanțe, este evidentă rea-credința lichidatorului și a fondatorului SRL „Duxprim Service”, deoarece acțiunile lor au fost îndreptate direct spre eschivarea de la răspunderea civilă patrimonială, aducând atingere drepturilor și intereselor Institutului Național al Justiției.

Toate aceste acte și fapte au dus contrar prevederilor legii, care prevăd etapele și acțiunile obligatorii prealabile emiterii deciziei de lichidare, la emiterea de către Agenția Servicii Publice la data de 10 iulie 2020 a deciziei privind radierea SRL „Duxprim Service” din Registrul de stat al persoanelor juridice.

Din considerentul că decizia din 10 iulie 2020 a Agenției Servicii Publice privind radierea SRL „Duxprim Service” din Registrul de stat al persoanelor juridice reprezintă un act administrativ individual defavorabil ilegal și nemotivat pentru Institutul Național al Justiției, care aduce o atingere drepturilor de creanță, stabilite printr-o hotărârea judecătorească irevocabilă, a fost depusă prezenta acțiune în contestare, Institutul Național al Justiției solicitând anularea deciziilor Agenției Servicii Publice din 10 iulie 2020 privind radierea SRL „Duxprim Service” din Registrul de stat al persoanelor juridice și nr. 01/INJ-140/20 din 22 septembrie 2020

cu privire la respingerea cererii prealabile, cu redeschiderea procedurii de lichidare a SRL „Duxprim Service”.

Prin hotărârea din 18 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de Institutul Național al Justiției a fost admisă, fiind dispusă anularea deciziei Agenției Servicii Publice din 10 iulie 2020 privind radierea SRL „Duxprim Service” din Registrul de stat al persoanelor juridice și a deciziei Agenției Servicii Publice nr. 01/INJ-140/20 din 22 septembrie 2020 cu privire la respingerea cererii prealabile, ca ilegale. A fost redeschisă procedura de lichidare a SRL „Duxprim Service”.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 22 martie 2021, Agenția Servicii Publice a depus apel, care ulterior la data de 10 iunie 2021 a fost completat cu motivare, solicitând admiterea apelului, casarea actului judecătoresc contestat și emiterea unei decizii noi, de respingere a acțiunii.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a pronunțat dispozitivul hotărârii contestate la data de 18 martie 2021 (f.d.73), iar hotărârea motivată a fost notificată apelantei Agenția Servicii Publice în data de 24 mai 2021 (f.d.84). Astfel, depunerea apelului nemotivat în data de 22 martie 2021 (f.d.77) cât și motivarea acestuia prezentată la data de 10 iunie 2021 (f.d.89) sunt în termen.

Prin decizia din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Agenția Servicii Publice și a fost menținută hotărârea din 18 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că acțiunea înaintată de Institutul Național de Justiție a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cât și cu respectarea procedurii prealabile, din care motive, instanța de fond corect a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiune. Totodată, instanța de fond just a constatat că, acțiunea reclamantului este întemeiată, constatând cert că deciziile contestate contravin prevederilor legale.

Aceasta deoarece, în speță, Agenția Servicii Publice la adoptarea deciziei din 10 iulie 2020 privind radierea SRL „Duxprim Service” din Registrul de stat al persoanelor juridice, nu a verificat dacă agentul economic a întreprins etapele și acțiunile obligatorii prealabile emiterii deciziei de lichidare, inclusiv informarea creditorilor și soluționarea cererilor lor.

În continuare, Curtea de Apel Chișinău a respins argumentul apelului precum că în speță nu a fost necesară respectarea procedurii prealabile, or, art. 14 alin. (3) din Legea privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali nr. 220 din 19 octombrie 2007, explică că actul poate fi atacat în instanța de judecată. Deci, sintagma „poate” utilizată în norma vizată denotă o discreție decizională a destinatarului deciziei de a-l contesta direct în instanța de contencios administrativ sau de a depune în adresa organului emitent cerere prealabilă, exprimând de altfel, o posibilitate.

La fel, instanța de apel a respins și argumentul apelului precum că, la caz, acțiunea a fost depusă tardiv, or, conform art. 165 alin. (2) din Codul administrativ, dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției.

Prin urmare, dat fiind faptul că informația cu privire la exercitarea căilor de atac în actul administrativ contestat de către Institutul Național de Justiție a fost indicată incorect, intimatul urma să se adreseze cu cererea prealabilă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ.

Cu referire la argumentul invocat de apelantă precum că instanța de fond a examinat cauza cu încălcarea normelor de competență jurisdicțională, Curtea de Apel Chișinău a reținut că acțiunea înaintată de Institutul Național de Justiție a fost îndreptată împotriva autorității publice care acționează în regim de putere publică, iar acțiunile/inacțiunile acesteia dețin substanță administrativă, motiv pentru care instanța de fond întemeiat a reținut-o spre examinare.

Cât privește argumentul invocat de apelantă precum că, instanța de fond a examinat cauza fără a antrena în proces persoane interesate, acesta a fost respins, , deoarece autoritatea publică nu a prezentat argumente plauzibile, care ar indica la lezarea drepturilor personale ale lichidatorului Radu Crețu, cât și a fondatorului SRL „Duxprim Service” în prezenta cauză de contencios administrativ.

Din aceste considerente, instanța de fond corect a dispus anularea actelor administrative contestate ca fiind ilegale.

La data de 29 noiembrie 2021, Agenția Servicii Publice a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la data de 2 martie 2022 a prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea actului judecătoresc ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei decizii, de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurenta a invocat dezacordul cu actul judecătoresc contestat, considerându-l neîntemeiat prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În acest context, Agenția Servicii Publice a invocat că prin hotărârea din 18 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost redeschisă procedura de lichidare a SRL „Duxprim Service”, care afectează direct drepturile agentului economic, însă ultimul nu a fost atras în proces.

La data de 4 martie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Institutului Național al Justiției copia recursului depus de Agenția Servicii Publice împotriva deciziei din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă intimatul nu și-a valorificat dreptul de a depune referință.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată în data de 23 noiembrie 2021, fiind notificată recurentei Agenția Servicii Publice în data de 2 februarie 2022.

Astfel, depunerea recursului nemotivat la data de 29 noiembrie 2021, cât și motivarea acestuia prezentată la data de 2 martie 2022 sunt în termen.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Agenția Servicii Publice, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din același cod, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestată într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Agenția Servicii Publice.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Agenția Servicii Publice, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron